

V Jindřichově Hradci proběhl 15.-17. července další ročník oblíbeného festivalu Folková Ruže. Před festivalem jste si mohli přečíst podrobný program, takže tím už nebudu zdržovat a pokusím se vám přiblížit ta vystoupení, která jsem měla možnost vidět. Přestože některé programy probíhaly paralelně nebo těsně za sebou, podařilo se všechny vedlejší scény bez problémů ozvučit díky teamu zvukaře Páji Jindráka, o večerní koncerty na zámku se postaral Honza Friedl.

Spontánní i organizované muzikantské akce přímo v centru města se každoročně těší velkému zájmu jindřichohradeckých obyvatel. Proto se pořadatelé rozhodli navázat na tradici dopolední open scény na náměstí a dát tak prostor začínajícím muzikantům, kteří by se jinak do nabitého programu nevešli. K vidění tak byla například nová kapela Lucky Minaříkové **Zlomzas**, nebo na první pohled nenápadný písničkář

Jiří Šmidt

, jehož písně ale zanechávají silný dojem. Mezi mladými

Nádvoří v Jindřichově Hradci

foto: Klára Pergelová ©

kapelami se na náměstí byli také **Marien** Víti Troníčka, kteří stejně jako před 14 dni v Náměšti na Hané podali skvělý výkon. Z dalších openscénových vystupujících pak stojí za zmínku určitě i kapely Krátké spojení nebo **Olda CRZ**, které si mohli diváci poslechnout i na nádvoří Muzea.

Sobotní horké dopoledne zakončila písní *Vichřice* (kterou kdysi napsal Pavel Zajíc pro Pavlínu Jíšovou) plzeňská kapela **BlueGate** s nepřehlédnutelnou baskytaristkou a zpěvačkou Ilon Leichtovou.

Odpolední scéna v areálu hradeckého Muzea byla opět věnována recitálům méně známých kapel, vesměs objevů z Konkursu Zahrady. Slovem provázel Mirek Ošanec. Kapela Krátká předehra upoutala pozornost diváků již ráno na open scéně a také zde vynikala neotřelými aranžemi a především svojí dokonalou sehraností. **Ponožky pana Semtamůka** se i v písních

evidentně řídí známým pravidlem "

důvod k oslavě se vždycky najde

", ať už to je

Dědečkovo jubileum

nebo

Zahradní párty

. Nutno podotknout, že textem posledně jmenované písně se nechali inspirovat i někteří diváci a spolu s Jarmilkou se napili z místního vodotrysku. Na scéně Muzea se objevilo i trio přestrojených písničkářek, takzvaný

Ježibabinec

, které ale předvedlo pouze krátkou strašidelnou show. Redaktorku FOLKtimu Irenu Motlíkovou jste mohli letos překvapivě místo Grasscocktailu vidět s kapelou

Jolly Band

, která se celkem úspěšně pokouší o folkově - jazzovou fúzi. Pražský

Štrúdl

se po rozsáhlé personální redukci začíná pěkně sehrávat a můžeme mu určitě předpovídat velkou budoucnost. Bohužel tentokrát nedošlo na divácký hit o procházce s kačenkou. Mezi skupinami, které tentokrát diváci na Muzeu zaujaly opravdu hodně, patřili bezesporu také pražtí

Bezefšeho

, kteří tentokrát působili opravdu superdynamicky. Sobotní recitály v Muzeu zakončili jako obvykle

Stránici

s Mirkem Ošancem

písněmi legendárních Peter, Paul and Mary.

Kaple sv. Máří Magdalény i letos patřila zejména písničkářům. Opět se zde objevil pražský písničkář **Petr Sedláček**. Ten doplňuje vtipné texty i příjemným průvodním slovem a i již známé historky umí zařadit do nových souvislostí. Nedostatek tohoto umění bych možná trochu vytkla dalšímu písničkáři, **Jardovi Urbánkovi**, jehož průvodní slovo je sice neméně zajímavé, ale možná by stálo za to ho trochu zrenovovat. Se znalostmi z historie Jarдова rodného města Duchcova a jeho slavných obyvatel nejspíš už většina diváků problémy mít nebude. Z dalších známých tváří se objevila

Tereza Terčová

a duo

Disneyband

. Vokální skupina

Mošny

měla velký úspěch navzdory dočasným pesonálním změnám a zazpívala si i večer na zámku.

Asi nejvíce se však letos povedlo hraní a zpívání v Kapli dvěma písničkářkám,

Martině Trchové

a

Žofii Kabelkové

.

Večerní koncerty na zámku zahájili domácí **Jen tak tak** v čele s moderátorem a organizátorem Mildou Vokáčem, který se divákům svěřil, že kapela chystá novou desku. Pak už na řadu přišel první z vzácných hostů **Pavel Bobek.**

Celé vystoupení a zejména píseň

Country boy

věnoval památce Karla Zicha, kterého posléze uctili minutou ticha i diváci. Písní

Sweet little sixteen

od Chucka Berryho se pak Pavel Bobek vrátil ke svým rokenrolovým začátkům. Michal Němec slavil velký úspěch, když se

Plzeňští Bluegate na náměstí

foto: Klára Pergelová ©

písní své kapely **Jablkoň** vehementně svěřoval "*jsem vypatlanej, ale hodnej?*". Posléze se společně s ním všichni těšili Na tetu, na husu a dokonce zavzpomínali na vánoce díky nové koledě o kravičce, oslíkovi a jiných zvířátkách, která spěchají "

tam, kde svítí hvězda"

. Happyend se ale nekoná, protože ona hvězda "

svítí nad hypermarketem

" a místo Ježíška si "

všechna ta hovada boží prohlížejí zboží

".

Nezmaři

své příznivce nezklamali a kromě starých věcí zazněla i píseň

Korále

, kterou na text Lenky Ryvolové, dcery Mikiho Ryvoly, napsala zpěvačka Nezmarů Šárka

Benentková. Letos chyběl černošský soubor Inkululeko Yabatsha, které se pokusili pořadatelé nahradit seskupením

Jumping Drums

. I když o kvalitě provedení není pochyb, přece jen mám pocit, že se jedná spíš o úlitbu méně náročným divákům, kteří se potřebují takzvaně vyřádit. Podobné atrakce se vyjímají mnohem lépe třeba na náměstí než na zámeckém nádvoří, nehledě na to, že se bez problémů obejdou bez zvukaře.

Standardně odehrály svá vystoupení stálíce žánru, tedy **Karel Plíhal, Devítka, Cop, Hradišťan**

Žalman a spol

. Příjemným překvapením byla stále lepší se

Ginevra

, a také vystoupení Marien na hlavní scéně nemělo chybu.

První noční koncert v kapli patřil **Evě Henychové**, která mimo jiné zahrála i některé písničky z připravované nové desky, v pátek zahrály reinkarnované

Sestry Steinovy

.

Mezi příjemná zpestření festivalu patřily nejen neočekávané koncerty na ulici, ale také například výstava kresleného humoru **Josefa Kobry Kučery**, nebo sobotní ukázka renesančních tanců na dvoře zámeckého mlýna v podání hradecké taneční skupiny

Ballare

.